

Nr 952

Av herr **Löfgren m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 136, angående rundradions fortsatta verksamhet m.m.*

(Lika lydande med motion nr 778 i Första kammaren)

Enligt nu gällande bestämmelser utgår för sådan radioapparat som användes på arbetsplatser — främst inom industrilokaler — licensavgifter, som för det allmänna rättsmedvetandet ter sig helt orimliga. Vi tänker på det förhållandet, att för en enda radioapparat, till vilken anslutes extra högtalare, skall erläggas en licensavgift även för varje ansluten högtalare. Om i en industrilokal finnes en radiomottagningsapparat med t. ex. 20 anslutna högtalare, så måste 21 licensavgifter erläggas för denna enda mottagare.

Detta enligt mångas uppfattning klart orättvisa förhållande har under årens lopp påtalats vid flera tillfällen, t. ex. genom motionerna II: 55 år 1952 av herr Edström, II: 328 år 1956 av herr Löfgren m. fl., I: 94 år 1960 av herrar Mattsson och Torsten Andersson, II: 241 år 1960 av herr Löfgren m. fl., II: 542 år 1965 av herr Löfgren m. fl.

Motionerna i syfte att införa mera skäliga förhållanden inom detta område har avslagits med hänvisning till aviserade och pågående utredningar. Genom radioutredningens förslag om enbart en kombinerad licens knuten till TV-innehavet skulle oförmligheten med arbetsplatsernas radiolicensavgifter automatiskt lösas.

Då det i proposition nr 136 nu föreslås att särskild radiolicensavgift skall utgå för innehavare av ljudradioapparat, så kvarstår det många gånger påtalade orättvisa förhållandet med arbetsplatsernas radioapparater, såvida inte de bestämmelser ändras enligt vilka extraavgifterna kunnat påföras apparatinnehavarna; propositionen innehåller inga uppgifter härom.

Enligt nu gällande bestämmelser skall särskild licensavgift erläggas för bilar. Det förekommer ej sällan att extra högtalare finnes ansluten till bilradioapparat och i större bilar och bussar förekommer ofta mer än en extra ansluten högtalare. Om gällande bestämmelser här skulle ha följts enligt lagens bokstav på samma sätt som tillämpats vid arbetsplatsernas radioapparater med extra högtalare, så skulle i sådana fall även för bilar och bussar ha utgått mer än en radiolicensavgift. Så synes av någon oförklarlig anledning ej ha skett.

Då det i propositionen nr 136 föreslås att den särskilda bilradiolicensen slopas, så anföres dock "att den föreslagna befrielsen inte avser radioapparater i fordon, som i huvudsak användes i yrkesmässig trafik. För dessa

apparater bör även i fortsättningen särskild licensavgift lösas i likhet med vad som på licensområdet i övrigt gäller för radio- och TV-mottagare, som finns på arbetsplatser etc. och som alltså inte är anknutna till bostadshushållet”.

Vid en likartad tolkning, som nu gäller av i propositionen anförda uttrycket ”även i fortsättningen” så kvarstår oformligheten med rätten för den licensgivande myndigheten att utkräva särskild licensavgift för varje till radiomottagningsapparat ansluten högtalare — i bilar och bussar i yrkesmässig trafik och på arbetsplatser. Vi har den uppfattningen att gällande bestämmelser nu äntligen måste ändras. Några ytterligare utredningar kan inte längre åberopas som skäl för tvekan.

Med hänvisning till vad vi här anfört vill vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära sådan ändring av gällande bestämmelser att i framtiden licensavgift kan avkrävas apparatinnehavare endast för radiomottagningsapparaten och ej för till mottagningsapparaten anslutna extra högtalare samt att vederbörande utskott utarbetar härför erforderlig lagtext.

Stockholm den 22 november 1966

Sigfrid Löfgren (fp) *Sigvard Larsson (fp)* *Axel Gustafsson (fp)*

Blenda Ljungberg (h) *Eric Nelander (fp)* *Bengt Börjesson (cp)*
i Falköping

John Lundberg (s) *Bertil Öhvall (fp)* *Sven Antby (fp)*

Sten Sjöholm (fp) *Bertil Rubin (mbs)*
